KORKU
magazin

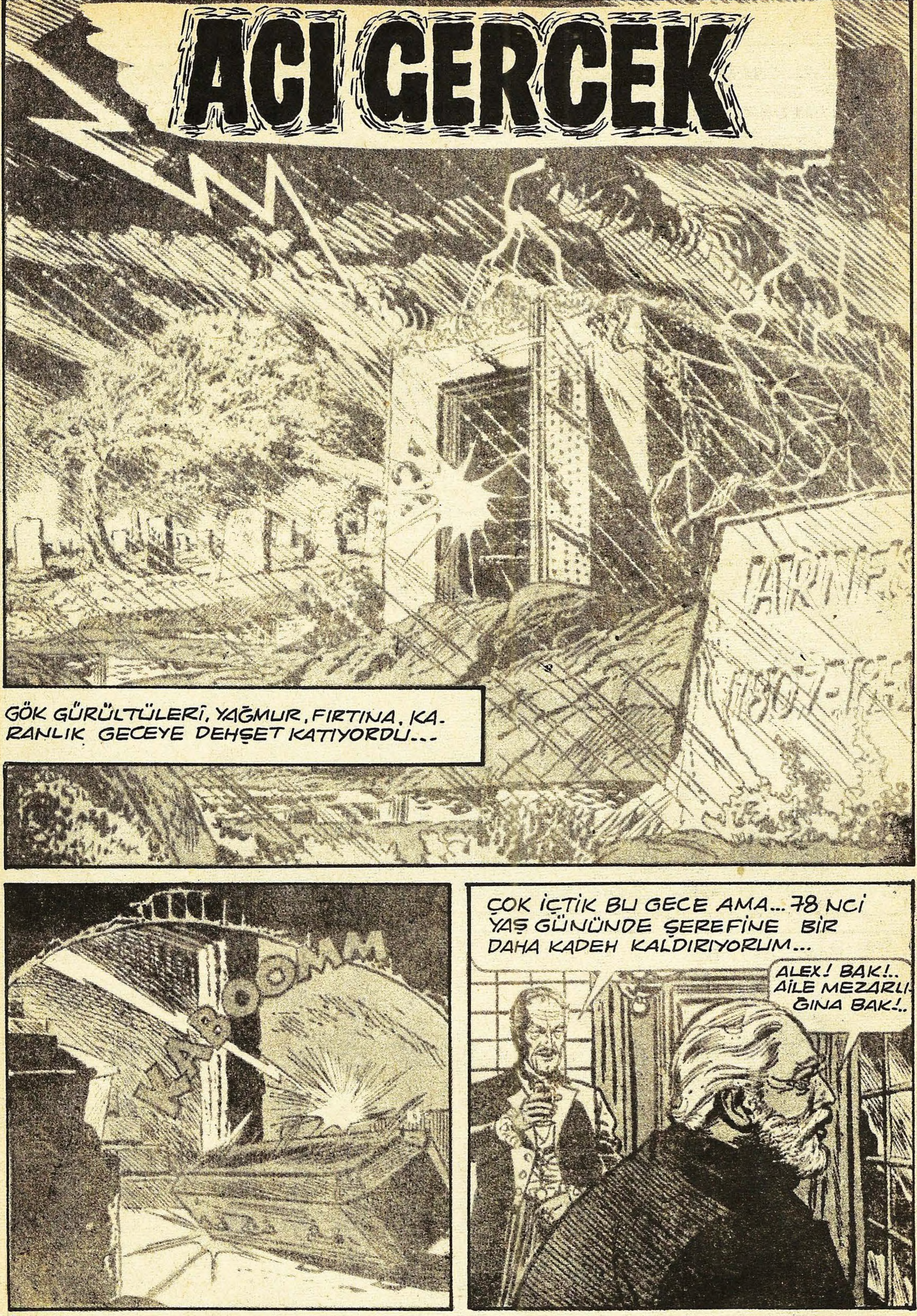
ACI GERCEK
GÖK GÜRÜLTÜLERİ, YAĞMUR, FIRTINA, KA-RANLIK GECEYE DEHŞET KATIYORDU...
KABOOMM
ÇOK İÇTİK BU GECE AMA... 78 NCİ YAŞ GÜNÜNDE ŞEREFİNE BİR DAHA KADEH KALDIRIYORUM...
ALEX! BAK!.. AİLE MEZARLIĞINA BAK!..

YILDIRIM!. DÜŞEN YILDIRIM KAPISINI AÇMIŞ!!.
KIRK YILDIR KAPALIYDI... GİDİP BAKALIM MI ?!.
FIRTINANIN DİNMESİNİ BEKLESEYDİK...
HAYIR... BEKLEYEMEM!.. SİLVİA KIRK YIL ÖNCE ORAYA GÖMÜLMÜŞTÜ... EVLENECEĞİMİZ GÜN...
KARL!. NEDEN İKİ TABUT VAR?
BİRİ SİLVİA'NIN BİRİ BENİM.
AŞKINI ÖLÜMDEN ÖTEYE GÖTÜREMEZSİN...
O BENİM İÇİN HERŞEYDİ... BÜTÜN BİR ÖMRÜ HATIRALARIYLA YAŞADIM!..
Sİ...SİLVİA!!
BU İMKÂNSIZ!.. KIRK YIL SONRA ÇÜRÜMÜŞ OLMASI LAZIMDI...

HAFIZAMDAKİ GÜZELLİĞİ HİÇ BOZULMAMIŞ... BİR HEKİM OLARAK SEBEBİNİ ARAŞTIRMALIYIM.
HAYRET VERİCİ BİR ŞEY BU.
BAK ALEX!.. DAMDAN BİR SU DAMLIYOR TABUTUN ÜSTÜNE... ACABA ?!.
ONU TABUTA KOYUP GİDELİM.
DAMLAYAN SU ZAMANLA TABUTU DELMİŞ... BU SUYU TAHLİL ETMELİYİM...
DR. KARL ORADAN ALDIĞI SUYU LABORATUVARINDA İNCELER...
ŞAŞILACAK ŞEY... GÖRÜLMEMİŞ DERECEDE ARI BİR SU... NE BAKTERİ, NE MADEN, HİÇ BİR ŞEY YOK... İLMEN İMKÂNSIZ!!..
BÖYLE ŞEY OLMAZ KARL!.
TANIŞTIĞIMIZ GÜN SİLVİA'NIN VERDİĞİ GÜL, HALA SAKLARIM!..
KARL İNCELEDİĞİ SUYU KURUMUŞ GÜLE DAMLATIR... GÜLDE GARİP BİR DEĞİŞME OLUR...
ALEX.. BAK, CANLANDI!

BU SUYU İÇSEM BEN DE GENÇLEŞİRMİYİM DERSİN ?
SEN AKLINI MI KAÇIRDIN ?
DOKTOR, SUDAN BİR KAÇ YUDUM İÇER...
HA ?
GÖRDÜN MÜ DEĞİŞMEDİN İŞTE !?
FAKAT BİRAZ SONRA DOSTUNUN HAYRETLE AÇILAN GÖZLERİ ÖNÜNDE DOKTOR KARL DEĞİŞMEYE BAŞLAR...
KARL, BEN DE İÇECEĞİM !..
ALEX AYNADA MUCİZEYİ GÖRÜR...
TANRIM.. 40 YIL ÖNCEKİ BEN !

SILVIA'NIN ÜZERİNDE DE DENEYECEĞİM BUNU!..
FAKAT O BİR ÖLÜ KARL... VAZGEÇ BUNDAN.
ALEX'İN İTİRAZINA RAĞMEN DOKTOR HEIDEGER SUYU SEVGİLİSİNE ENJEKTE EDER...
BU HAYAT İKSİRİ TESİR EDERSE!?.
OLMAZ BU! BİR ÖLÜ DİRİLEMEZ!!..
ŞURAYA BAK ALEX... PARMAKLARI...
AMAN ALLAHIM KIMILDIYOR!.
YÜZÜNE RENK GELDİ.. GÖZLERİNİ AÇIYOR.. YAŞIYOR!!..
MÜTHİŞ BİR SONUÇ... SİLVİA UZUN BİR UYKUDAN UYANIR GİBİ DOĞRULUR VE KONUŞUR...
KARL.. KARL.. NEREDEYİM BEN... UYUYUP KALMIŞIM GALİBA... NİYE ÖYLE ŞAŞKIN ŞAŞKIN BAKIYORSUNUZ?!.

SİLVİA'YI EVE GÖTÜRÜRLER, KARL HER ŞEYİ ANLATIR... BİR ARA ÜST KATA ÇIKAR...
KARL ÇILDIRDI MI ALEX ?!.
HAYIR! SÖYLEDİKLERİ DOĞRU.. BİR ŞEY İÇER MİSİN ?!.
DÜN... YADA SİZİN DEDİĞİNİZ GİBİ 40 SENE ÖNCE VERDİĞİN İÇKİ GİBİ Mİ ?!.
LÜTFEN SUS DUYMASIN ÜZÜLÜR!..
NEKADAR DA HASSAS İYİ YÜREKLİ OLMUŞSUN!..
SENİ SEVİYORDUM. KISKANÇLIK BENİ DELİYE ÇEVİRMİŞTİ...
SENİ REDDETTİĞİM İÇİN İÇKİME ZEHİR KOYMUŞTUN... KATİL!
BAŞKASININ OLMANI KABUL EDEMEZDİM SİLVİA!!.
GELİNLİĞİNİ SAKLAMIŞTIM SİLVİA... ONU BENİM İÇİN GİY!!.
SİLVİA DEĞİŞMEK İÇİN ODADAN ÇIKINCA KARL BİRDEN DEĞİŞİR...
KARL... YAPMA!.
HEPSİNİ DUYDUM KATİL DOSTUM!

İKİ ADAM BOĞUŞMAĞA BAŞLARLAR... ALEX KARL'IN KOLUNU BÜKER VE...
OFF!..
BICAK KARL'A SAPLANIR... YERE DÜŞÜNCE DEĞİŞMEĞE BAŞLAR...
SUYUN TESİRİ GEÇİCİ İMİŞ!.
NASIL YAKIŞTI MI?.. KARL NEREDE?!.
FAKAT SÖZLERİNİ TAMAMLAMADAN KORKUNÇ DEĞİŞME BAŞLAR...
S-SYLVIA!
SİLVIA KANAPEYE YIĞILIR SÜR'ATLE ÇÜRÜYÜP DAĞILMAKTADIR...
SU... SUYU BULMALIYIM... DEĞİŞMEK İSTEMİYORUM!..

DEHŞET İÇİNDE MEZARA KOŞAR...
EYVAH... DAMLAMIYOR.. KESİLMİŞ.. BELKİ YERDE BULUNUR?
HA... HAYIR.. BİR DAMLA BİLE YOK!!.
BİRDEN KIRK YILIN AĞIRLIĞINI ÜSTÜNDE HİSSEDER...
DİZLERİ KESİLİR... BELİ BÜKÜLÜR...
SAÇLARI AĞARIR, YÜZÜNDE DERİN ÇİZGİLER DOLAŞIR. GÖZLERİNİN FERİ UÇAR...
HER ŞEY BİR RÜYA GİBİ GEÇMİŞTİR... BÜTÜN HAYAT BİR RÜYA GİBİ YANIBAŞINDA BEKLEYEN TEK GERÇEK BOŞ BİR TABUT...

OTOBÜSÜN CAMI BUĞULANMIŞTIR.. BAZAN ONU BİL EL SİLER VE YOLCU SOĞUK ÇAMA YÜZÜNÜ YAPIŞTIRARAK GÖZLERİ İLE YOLDA BİR IŞIK BİR İŞARET ARAR. YOLCULUĞUN SONU YAKLAŞMIŞTIR. GECENİN KOYU KARANLIĞINDA BİR ŞEY GÖRMEK MÜMKÜN DEĞİLDİR. TİPİ İSE SAATLERDİR HIZINDAN BİR ŞEY KAYBETMEMİŞTİR. OTOBÜSÜN İÇİNDEKİ SICAK HAVA GEVŞEKLİK VERİR... YOLCULAR UYKUYA DALARLAR...
OTOBÜS YOLCULUKLARINIZDA UYUMAMAĞA DİKKAT EDİN!... YOKSA, YANLIŞLIKLA BU HİKÂYEDEKİ GİBİ BİR KASABAYA İNEBİLİRSİNİZ. HEH!.. HEH!.. HEH!......
VAMPİRLER KASABASI
OTOBÜSÜN ANİDEN DURMASI İLE BERABER BİR İNSAN SALLANA SALLANA ÖN TARAFA DOĞRU YÜRÜR.. KAPININ ANİDEN AÇILMASİYLE BUZ GİBİ RÜZGAR YÜZÜNE ÇARPAR... PALTONUN YAKASINDAN, KOL AĞIZLARINDAN RÜZGARIN İÇİNİZE KADAR GİRDİĞİNİZİ HİSSEDERSİNİZ.
STARKSBURG
STARKSBURG!

TANRIM ... BİÇİM YER BURASI? ETRAFTA NE IŞIK NE DE İŞARET VAR. ELEKTRİK BİLE YOK!
ÇANTANIZ ELİNİZDE YORGUN, BİTKİN, KARLARLA ÖRTÜLÜ İNSANSIZ SOKAKLARDA YÜRÜMEĞE KOYULUR, GECEYİ GEÇİRECEK BİR YER ARARKEN OTOBÜS'ÜN SICAK HAVASINI ÖZLERSİNİZ.
ŞİRKETİN BU BÖLGEDEN HİÇ SİPARİŞ ALMAMASI YERSİZ DEĞİL GALİBA!.. BURASI SOĞUK, KARANLIK ÖLÜ BİR ŞEHİR!..
HEY! KİMSE YOK MU? AÇIN KAPIYI HEYY!. NE BİÇİM OTEL YAHU!.. BURASI DA KAPANMIŞ. BELKİ DE BİR KATİP TUTACAK PARALARI KALMAMIŞTIR. ÇOK KÖTÜ BİR DURUM!
SOĞUK İYİCE İÇİNİZE İŞLEMEYE BAŞLAMIŞTIR. HİSSİZLEŞEN AYAKLARINIZI ISINMAK İÇİN YERE VURDUKTAN SONRA OTELİN YANINDAKİ DAR BİR SOKAK DİKKATİNİZİ ÇEKER.
BELKİ ARKA TARAFTA GİRİŞ KAPISI VARDIR!
BU NEE!.. YERDE BİR ŞEY UZANMIŞ YATIYOR!
KORKU VE HEYECAN İÇİNİZİ SARAR YERDE YATAN ŞEYE YAKLAŞINCA GÖLGELERİN BİR ŞEY SAKLADIĞINI ANLARSINIZ!

MERAK EDER EĞİLİR VE YERDE YATAN ZAVALLININ BOYNUNDA DİŞ İZLERİNE ACIYARAK DOKUNDUĞUNUZ SIRADA...
BİR IŞIK HÜZMESİ ÜSTÜNÜZE DOĞRU GELİR...
ŞEYTAN! PİS ŞEYTAN!
NE OLUP BİTTİĞİNİ ANLAMAMIŞSINIZDIR. HAYRETLE SİZE SESLENEN ADAMIN YÜZÜNE BAKARSINIZ... FAKAT ETRAFTAN BAŞKA SESLERDE GELMEKTEDİR. VE YAVAŞ YAVAŞ DURUMUN NAZİKLİĞİNİ ANLARSINIZ.
BU TARAFA! BU TARAFA! VAMPİRİ BULDUM!
DURUN! DURUN! BEN BİR ŞEY YAPM.... DURUN!
FAKAT DERDİNİZİ ANLATMAĞA VAKİT BULAMAZSINIZ. KARŞINIZDA DUVAR GİBİ İNSANLAR İFADESİZ YÜZLERLE SİZE BAKMAKTADIR. ÖLÜM FERMANINIZ ONLARIN KARANLIK BAKIŞLARINDAN OKUNMAKTADIR...
BÜTÜN ŞEHİR SENİ ARIYORDU AMA, ONA RAĞMEN BU ZAVALLI KIZI BULDUN.. BİZ SENİ TARLALARDA ARARKEN ONU YAKALADIN... BUNA CÜRET ETTİN DEMEK...
BENİ DİNLEYİN! BENİM BU KIZLA HİÇ BİR İLİŞİĞİM YOK. BEN ŞİMDİ.. GELD... YABANCIYIM!..
BİZ BÜTÜN OLANLARI GÖRDÜK!
YAPTIKLARINDAN SONRA HEP ÇARESİNİ BULUP KAÇMASINI BECERDİN. FAKAT BU AKŞAM KALBİNE TAHTA KAZIĞIN ÇAKILMASI ŞART OLDU!
HEPİNİZ MISSINIZ SİZ. BEN VAMPİR FALAN DEĞİLİM!
BÜTÜN YALVARMALARINIZ BOŞUNADIR... HERKES SANKİ BİRDEN SAĞIR KESİLMİŞTİR. KURTULUŞ İÇİN TEK ÇAREYİ KAÇMAKTA BULUP ANİDEN KAÇARSINIZ.
YOK
SVISSH
BIRAKIN BENİ!

KURTULMAK İÇİN AZ ÜMİDİNİZ KALMIŞTIR. FAKAT HER ŞEYE RAĞMEN KAÇMAĞA ÇALIŞIRSINIZ... ŞAŞKIN KALABALIĞIN ARASINA DALIP KENDİNİZE TEKME... TOKAT...
DUR! KAÇMA
...VE YUMRUKLA YOL AÇMAĞA ÇALIŞIR VE HER TARAFA SALDIRARAK KENDİNİZİ KURTARIR KOŞMAĞA BAŞLARSINIZ.
BIRAKMAYIN! TUTUN!... KAÇIYOR!...
ARTIK HAYATINIZIN PAHASINA KOŞMAKTASINIZ.. HAYATINIZIN EN MÜHİM YARIŞIDIR BU... KAR AYAKLARINIZI KÖSTEKLER...VE ARKANIZDAN DA ÇILGINA DÖNMÜŞ İNSAN SÜRÜSÜ FIRLAMIŞ GÖZLERLE KOŞMAKTADIR...
SOĞUKTAN GÖZLERİNİZDEN SOĞUKTAN VE HEYECANDAN YAŞLAR BOŞANMAKTADIR. AYAKLARINIZ GİTTİKÇE AĞIRLAŞMAKTA HER NEFES ALIŞINIZDA BUZ GİBİ HAVA CİĞERLERİNİZİN EN UÇ KÖŞELERİNE GİDEREK İÇİNİZİ KAVURMAKTADIR...
VUNK!
KALKACAK NE GÜCÜNÜZ NE DE VAKTİNİZ VARDIR. ETRAFINIZDA YAVAŞ YAVAŞ BİR HALKA TOPLANMAĞA BAŞLIYARAK ÇEMBERİ DARALTIR...
BIRAKIN!.. BIRAKIN BENİ!... YAPMAYIN... HAYIR!

HER TARAFTAN UZANAN ELLER SİZİ HAREKETSİZ HALE SOKARAK YERE YATIRMAKTADIR. BÜTÜN ÇIRPINMALARINIZ BOŞUNADIR... BİRDEN ACI BİR FERYAT EDERSİNİZ. DAHA YENİ YONTULMUŞ BİR KAZIK VÜCUDUNUZDAN İÇERİ GİRMEYE BAŞLAMIŞTIR... DAHA FAZLA FAZLA FERYAT EDERSİNİZ, GIRTLAĞINIZ YIRTILINCAYA KADAR BAĞIRIRSINIZ GÖZ YAŞLARINIZ ACIDAN AKMAYA BAŞLAMIŞTIR... SON DEFA AĞIR BİR ÇEKİCİN TAHTA KAZIĞA İNDİĞİNİ GÖRÜRSÜNÜZ...
DONK
AHHHHHHHHHHHHHH!
HAYKIRIŞINIZ HAFIZANIN EN DERİN KÖŞELERİNDE ÇINLARKEN O SON ACI HİÇ BİR ZAMAN GELMEZ... OTOBÜSÜN ANİDEN DURMASI İLE BERABER ÖN TARAFA DOĞRU YÜRÜMEYE BAŞLARSINIZ. KAPININ AÇILMASI İLE BERABER BUZ GİBİ BİR HA YÜZÜNÜZE ÇARPAR ŞOFÖRÜN SESİ HALÂ KULAKLARINIZDA ÇINLAMAKTADIR...
BİR KÂBUSTU... BU... SADECE BİR KÂBUS... FAKAT BURASI RÜYAMDA GÖRDÜĞÜM ŞEHRE TIPATIP BENZİYOR.
STARKSBURG
HEY! İÇERİDE KİMSE YOK MU? AÇIN KAPIYI!..
SANKİ HER ŞEY HARFİ HARFİNE YENİDEN BAŞLIYOR. İŞTE O DAR SOKAK DA ORADA....
İÇİMDEN BİR HİS BURADAN KAÇMAMI DURMADAN, ARKAMA BAKMADAN KAÇMAMI SÖYLÜYOR.. FAKAT GÖRMELİSİNİZ... MERAKINIZ SİZİ KEMİRMEĞE BAŞLAR. SOKAK
AMAN ALLAHIM!

DÜŞÜNMEDEN HEMEN ELİNİZİ YERDE YATAN SOLUK BENİZLİ KADININ BOYNUNDA GEZDİRMEYE BAŞLARSINIZ. SANKİ O YILAN ISIRIĞI GİBİ DİŞ İZLERİNİ ARARSINIZ..VE BİRDEN BİR IŞIK HÜZMESİ YÜZÜNÜZE ÇARPAR...
BU TARAFA!, BU TARAFA! NİHAYET KISTIRDIM!
BİR DAKİKA!.. DURUN!..
YİNE AYNI KALABALIK, YİNE O ASIK KORKUNÇ YÜZLERİ KARŞINIZDA BULURSUNUZ. SANKİ HEPSİNİ EVVELDEN TANIYORMUŞSUNUZ GİBİ GELİR. KURTULMAK İÇİN ÜMİT VARSA VE RÜYA GİBİ... HEMEN KAÇMAK LÂZIM...
HEPİNİZİN NE DÜŞÜNDÜĞÜNÜ BİLİYORUM.. KIZI BENİM ÖLDÜRDÜĞÜMÜ SANIYORSUNUZ... FAKAT BİR DAKİKA DURUP BENİ DİNLEYİN. ŞÜPHELERİNİZİ AYDINLATMA YOLLARI VAR...
BUNUN İÇİN TEK ÇARE.. BİR AYNA GETİRİN... EĞER BEN BİR VAMPİR İSEM AYNANIN ÜZERİNDE HİÇ BİR HAYALİN GÖZÜKMEMESİ LÂZIM... HAYDİ, AYNAYI GETİRİN VAMPİR OLMADIĞIMI GÖRÜN!...
BİZ SENİN VAMPİR OLMADIĞINI KIZI ÖLDÜRMEDİĞİNİ BİLİYORUZ.. ONU BİZ ÖLDÜRDÜK. KASABADA BİZE KATILMAYAN SADECE O KALMIŞTI...
ONU SİZ Mİ ÖLDÜRDÜNÜZ? FAKAT BU SİZİN VAMPİR OLDUĞUNUZU GÖSTER....
KARŞINIZDA KIVILCIM GİBİ PARILDIYAN YÜZLERCE GÖZÜN BİRDEN FARKINA VARIRSINIZ. HEPSİNİN GÖZLERİNİ KAN HIRSI BÜRÜMÜŞTÜR. BAĞIRMAKTAN BAŞKA HİÇ BİR ÇARENİZ KALMAMIŞTIR...
EEEEEEE
EEEEEE
BAZAN BİR RÜYA YA DA BİR KÂBUS BİR "İHTAR" DEMEKTİR.. BUNU FARKETMEZSENİZ YAHUT DA KÂLE ALMAZSANIZ BAŞINIZA GELECEKLERİ BEN BİLE ÖNLİYEMEM!...

ZAMAN TUZAĞI
UZUN SÜREN KAZILAR-DAN SONRA FİRAVUNUN MEZARI ORTAYA ÇIKMIŞ-TI... ARKEOLOG SEVİNÇLE HAYKIRDI...
BAŞARDIK ÇOCUK-LAR!.. İŞTE TAM TAHMİN ETTİĞİM GİBİ !!..
HEYECANLA MEZARIN KAPAĞINI AÇMAĞA KOYULUR...
FAKAT NEDEN AÇILMIYOR?..
BELKİ YEK-PARE ÖRÜL-MÜŞTÜR?
BİR SÜRE HER TARAFINI İNCE-LEDİ...
HAYIR!.. KAPAK AYRI... AÇILMASI LÂZIM BUNUN!..
HEY... NEREYE GİDİYORSUNUZ?
AKŞAM KURCALA-MAK DOĞRU DEĞİL!.. YARIN ÇALIŞIRIZ!!...
İŞÇİLER GİTTİKTEN SONRADA ÇALIŞ-MAĞA DEVAM EDEN ÇARLES BİRDEN KAPININ KAPANMAKTA OLDUĞUNU FARKEDER...
KAPI YAVAŞÇA KAPANIYOR... TUHAF...

WHOOOOMPH
HEY... KİM VAR ORADA ? AÇIN KAPIYI !!...
ARKEOLOG BOŞUNA BAĞIRDI, YUMRUKLADI KAPIYI..O SIRADA...
MEZARDAN BİR GICIRTI GELDİ SANKİ ?...
SNAP!
HAYRET!.. KAPAK KOLAYLIKLA KALKIYOR ŞİMDİ...

BOŞ!..
HİÇ BİR ŞEY YOK... NE BİR CESET... NEDE BİR EŞYA... TUHAF SEY...
OF... FAKAT BU KOKU!.. BAŞIM DÖNÜYOR... BU KOKU...
CHARLES TABUTTAN BİR BUHARIN YÜKSELDİĞİNİ FARKETTİĞİ ZAMAN KIPIRDAYACAK GÜCÜ KALMAMIŞTI... İÇİNE YUVARLANDI..
LAHDİN KAPAĞI YAVAŞCA ÜSTÜNE KAPANDI---
SLAMMMM!

KIMILDAYAMIYORUM..
BAŞI DÖNÜYORDU... RENKLİ BİR DERİNLİKTE YUVARLANIYOR GİBİYDİ...
BİR SÜRE SONRA KAPAK AĞIR AĞIR KALKTI...
APAGHÜS BAK... 20 İNCİ ASIRDAN ZAMANIMIZA GERİ GELMİŞ BİR MUMYA!..

GÜLME CEZASI
EMİL !.. APTAL HERİF AÇ KAPIYI !..
BAM! BAM! BAM!
İTALYAN ALPLERİNDE KÜÇÜK BİR KÖYDE SAF BİR OYMACI VARDI... KÖYÜN BÜTÜN ANGARİYELERİ ONA YÜKLENİYORDU...
© 1964, WESTERN PUBLISHING COMPANY, INC.
SESLENDİĞİMİ DUYMADIN MI ? ARABAM ÇAMURA SAPLANDI... GEL DE YARDIM ET !..
CEKETİMİ ALAYIM GELİYORUM SİNYOR TONİ!
OTURUP ŞU FAYDASIZ OYMALARLA UĞRAŞACAĞINA BİR İŞE YARA !..
PANÇO... HAVLAMA, SUS!
GRRR
EMİL ÇAMURLAR İÇİNE ARABAYI OMUZLADI...
SAKİN OL PANÇO... ÇİNGENELER GELİNCE HER ŞEY DÜZELECEK !!
ARF! ARF!
ANGARYELER ŞAFAKLA BAŞLAR...
ELİNİ ÇABUK TUT SERSEM HERİF! ÇOK ODUN VAR !!
SİNYORA MARTİNO.

ONU DURMADAN İŞE SÜRERLERDİ...
GEÇ KALDIM ÖZÜR DİLERİM...AMA TAŞLAR ÇOK AĞIRDI SİNYOR BORLETTİ!..
İYİ PARLATMAZSAN FENA YAPARIM SENİ!?
PEKİ SİNYOR FABRİ.
FAKAT BİR AKŞAM...
YAŞASIN PANCO... ÇİNGENELER GELMİŞ!.. EN İYİ KÜTÜKLERİ GÖTÜRELİM ONLARA!
O AKŞAM...
EMİL... HOŞ GELDİN! SENİ TEKRAR GÖRDÜĞÜM SEVİNDİM!
HEY RAMON... SENİ GÖREBİLMEK İÇİN ÇOK SABIRSIZLANIYORDUM!..
BU KÜTÜKLERİ UZUN ZAMANDIR SAKLIYORDUM... SEN BÜYÜYÜ YAP... SONRA EN BÜYÜK ESERLERİMİ OYACAĞIM ONLARA!..
BUNU BAŞKASI İÇİN YAPMAZDIM... AMA SEN DOSTUMSUN!

RAMON BÜTÜN GECE SİHİRLİ DUALARINI OKUDU...
EMİL'İN İSTEDİĞİ OLACAK BU GECE!..
ERTESİ SABAH...
ŞAHESERLER YAPACAĞIM PANÇO...ŞAHESERLER.
HAV! HAV!
BUGÜN KİMSE İÇİN DEĞİL... YALNIZ KENDİM İÇİN ÇALIŞACAĞIM!!..
MARİFETLİ PARMAKLARI İLE KÜTÜKLERİ SAATLERCE OYDU ŞEKİL VERDİ...
TIPATIP BENZEMELİLER PANÇO...
BENİ YILLARDIR EZEN HEMŞERİLERİM...
ADALET YERİNİ BULACAK!..

ERTESİ SABAH İŞİ BİTMİŞTİR...
BAK HAYATLARINDA BELKİ DE İLK DEFA GÜLÜYORLAR !..
KENDİ SAÇLARINI DA YAPIŞTIRALIM DA TAM OLSUN !!.
VAKİT GELDİ PANÇO.. HERKES ALIŞVERİŞE ÇIKMIŞTIR... ŞİMDİ, GİDELİM BAKALIM.
KÖYÜN MEYDANINA GELİRLER ...
OH... BONCORNO SİNYORA MARTINO! BONCORNO SİNYOR FABRİ! SİNYOR BORLETTİ !.. SİNYOR TONİ !!!
SİZLERİ GÜLER YÜZLÜ GÖRMEK NE HOŞ BİLSENİZ... İSTESENİZ DE VAZGEÇEMEZSİNİZ BUNDAN ARTIK...
BİZ PANÇOYLA GİDİYORUZ... SİZ BÖYLE SIRITARAK KALIN BAKALIM. ALLAHAISMARLADIK !..

RÜYA ve ÖLÜ

— SİZ şimdi uyuyorsunuz David.

— Evet, uyuyorum.

— Ben karınızla konuşurken bir kaç dakika din ımenizi iştiyorum.

— Çok iyi doktor, dinleniyorum.

Doktor Manson hastasının eşine dönerek:

— Kocanızı halen hipnoz ile - telkin ile - uyut ış bulunuyorum madam Carpanter, dedi. Onu ra.tsız etmeden konuşabiliriz.

— Evet doktor. Yani bir haftadan beri. Nikâh reninden sonra doğru buraya, yeni yuvamıza gel ıştik. Hafif bir yemek yemiş ve gece yarısına ka.r oturduktan sonra yatmıştık. David uykusunda ğırarak beni uyandırdığı zaman gün yeni ağırıyor. Anlaşılmaz sözler söyliyerek yatakta çırpınıyor ı. Onu uyandırdım. Solgundu ve titriyordu. Bir kâs gördüğünü söyledi.

— Nasıl kâbus? Size neler anlattı?

— Hiç bir şey. Çünkü korkulu rüyasını hiç ha lamıyordu.

— Richard'ın yeniden meydana çıkmak isteme htimal dahilindedir.

— Richard, mı? O da kim?

— Richard, David'in kendi vücudunda yaşı ı ikinci kişiliğidir.

— Bir şey anlamıyorum...

— David oniki yaşındayken bir otomobil kaza geçirmişti. Bu kaza onda asabî bir şok meydana irdi. Bir nevi delilik içinde, benliğinde iki yaratık adığını iddiaya başladı. David hassas ve dürüst çocuktu. Ama ikinci kişiliği tasasızdı, kötü ruh du ve atılgandı. İkinci David'e Richard adını ver) benim ikiz kardeşim, beynimde çöreklenmiş otu or diyordu.

— Ne kadar garip!

— Bunun benzerleri tıpta pek çoktur. David dini yorgun, ya da sıkılmış hissettiği zamanlar, ket ve davranışlarına Richard hakim oluyordu. uda iken onu kaldırıyor, yürütüyordu. Bir ke nde yatağını yaktırmıştı. David böyle anlarında ıard'a itaatten başka bir şey yapamıyordu. Hat onraları ne yaptığını da hatırlamamıya başladı. kâbusun onu aralıksız rahatsız ettiğinden bahse dururdu.

— Sözleriniz beni hayretler içinde bırakıyor.

— O zamanlar David'i tedavi etmiştim. Onu ard'dan tamamile kurtardığımı zannediyordum. ı bilinmezki... Durun bakalım, onu sorguya çe nde kâbusu neymiş anlıyalım. Anlatacaklarile i de ihtiyacımız olan bilgileri toplar ve bunlardan ayda elde edebiliriz... David!

— Bir şeymi istediniz doktor?

— Sizi üzen rüyanızı bana anlatmanızı istiyo Onu şimdi hatırlıyorsunuz değil mi?

— Rüyamı mı? Oh, evet, hatırlıyorum.

— Sinirlenmeyiniz. Tam bir sakinlik içinde duru Ve rüyanızı bana anlatınız.

— Telefon çalıyordu rüyamda... Telefon, haki ede baş ucumda bulunan masa üzerinde durur. ki... Belki hakikaten telefon çalmıştı ve ben onu açmıştım. Ama sonra rüya gördüğüme inandım.

— Nasıl rüya gördüğünüze inandınız David?

— Çünkü telefonda benimle konuşan Loise idi. Uykumda bile Louise'in ölmüş olduğunu unutmamıştım.

— Louise ne zaman ölmüştü David?

— Bir sene evvel. Akrabalarını ziyarete gidiyordu. Virginie'ya dağlarından geçerken otomobili yoldan çıkmış ve benzin deposu patlamıştı. Louise otomobilinde yanarak öldü.

— Demek, onun sesini telefonda işitince rüya gördüğünüze kanaat getirdiniz?

— Tabiî. «David, ben Louise'im, diyordu. David neyin var? Niçin cevap vermiyorsun?» Bir an, bir kelimeyle bile cevap vermiye muktedir olamadım.

Sonra, rüyamda: - Siz Louise olamazsınız. Louise öldü, dedim.

— Biliyorum David.

Louise'in sesi, hayattaki gibi alaycıydı.

— Tabiî, ben öldüm, diye ekledi.

— Rüya görüyorum, dedim ona. Bir dakika sonra uyanacağım.

— Evet sevgilim, diye Louise cevap verdi. Yanına geldiğim zaman uyanmış olman lâzım. Mezardan çıktım ve kısa bir süre sonra yanında olacağım.

Louise'in mezarından çıkmasını ve apartmanıma gelmesini bekliyordum. Bunun imkânsız bir şey olduğunu biliyordum. Yine de, rüyalarda imkânsız şeyler kabul edildiğinden, onu bekliyordum.

Kapı çalındığı zaman ikinci sigaram bitmişti. Bir robot gibi kapıya koşarak açtım. Ama kapı eşiğinde duran Louise değil ,Richard'dı.

— İkiz kardeşiniz Richard'mı?

« - Zaten çoktan beri gelmek istiyordum. Bu gecede ideal bir fırsat çıktı.

— Niçin geldin? diye sordum. Sen ölüsün. Doktor Manson ve ben seni öldürmüştük.

« - Louise'de ölüdür, dedi. Bununla beraber o da bu gece geliyor. Ben neden onun gibi davranmıyayım?

— Ne istiyorsun?

« - Sadece sana yardım etmek David. Bu gece senin bir arkadaşa ihtiyacın olacak. Ölmüş bir eşe karşı koyamıyacak kadar sinirlisin çünkü.

— Çık git buradan Richard, diye yalvardım.

« - Kapıda biri var, dedi. Şüphe yokki Louise'dir. Seni onunla baş başa bırakıyorum. Ama ihtiya-

yeniden sabırsız bir el tarafından çalınır gibi akislerle çınladı. Açtım. Louise karşımdaydı.

Onu gömdüğümüz günkü gibi baştan aşağı beyazlar giymişti. Korkunç bir şekilde yanan ve tanınmaz hale gelen yüzünü saklamak için kalın beyaz bir tül başından aşağı sarkıyordu. Odaya girdi. Koltuklardan birine oturdu. Uzun bir süre konuşmadı. Sonra:

— Ne o David, dilsizmi oldun? diye sordu. Şu kapıyı kapat önce, cereyan yapıyor. Biliyorsun ki bir seneden beri tabutta yatıyordum, cereyana alışık değilim.

Kapıyı kapattım. Kendimden geçmiş bir halde:

— Buraya ne yapmıya geldin? diye bağırdım. Niçin geldin? Sen ölüsün!

Kahkahalarla gülmiye başladı.

— Saçmalama David! dedi. Sahiden öldüğüme inanmışmıydın sen? Hiçte ölü değilim görüyorsun. Sadece seninle biraz alay ettim.

Yüzünü örten kalın tülü kaldırdı. Yanakları pespembe, gözleri pırıl pırıl, beyaz dişleri her zaman ki gibi insanı çıldırtan dudakları arasından görünüyordu.

— Gömdüğünüz ceset, yolda otostop yapan ve yanıma aldığım bir kıza aitti, dedi. Kaza esnasında onun öldüğünü görünce, birden bire aklıma gelen bir fikir yüzünden yüzüğümü çıkarıp ona taktım, kendi elbiselerimi ona giydirdim, el çantamı bileğine geçirdim. Sonra da otomobili ateşledim.

Bir koltuğa çöker gibi yığılırken:

— Bunları neden yaptın? diye mırıldandım. Neden böyle davrandın?

— Çünkü bu şekilde eğleniyordum. Senden de, kendimden de bıkmıştım. Bir başka insanın kişiliğinde, başka bir hayat yaşamak istiyordum. Hem sonra ne zaman istesem yine eski yerimde olacağımı da biliyordum. Nitekim bu gün parasız kaldım ve geldim.

— Ama ben yarın Anne ile evleniyorum!

— Onuda biliyorum. Gazetelerde okudum. Tabiî seni müşkül duruma sokmamı istemezsin. Kabul David'ciğim gider ve yine ölü rolü oynarım. Sen yine en zengin müşterinin kızı ile evlenirsin. Ama bana geçimimi sağlıyacak para vermen şartile. Parasız kaldım.

— Hayır. Sana metelik bile vermiyeceğim. Sen ölüsün.

— Ya öylemi? diye Louise alayla güldü. Yarınki gazetelerde çıkacak olan yazıyı şu halde şimdiden gözünün önüne getirebilirsin: «Genç ve ünlü bir avukatın karısı mezarından çıkıyor... Ölü sanılan eş avukatın ikinci düğününü bozuyor.»

— Hayır! diye bağırdım. Böyle bir şeyi sana yaptırmıyacağım!

— Dinle, sadece onbin dolara ihtiyacım var. Parayı verirsen gizli boşanma davası açarım ve kısa bir süre sonra ikinci evliliğinin kanunî sayılır. Görüyorsunya, her şey basit bir şekilde düzene girecek.

etrafıma bakınca ikiz kardeşim Richard'ı yanımda gördüm.

— Çok kötü bir durumdasın David, dedi. Korktuğunu ona belli ettin. Şimdi senin partiyi kaybettiğini çok iyi biliyor.

Bununla beraber bakışlarımı onunkilerden ramıyordum. Çocukluğumda olduğu gibi, aynı şekliğe düşmüştüm. Richard'ın göz bebekleri yor, büyüyor, büyüyor, bir göl haline geliyord ben bu gölde boğulmak üzereydim.

Şimdi David senin vücuduna gırıyor ve si gibi kumandayı ele alıyorum. Sende benim lerce oturduğum yere, düşüncelerin en derin kö çekil bakalım...

Kazandığını anlamıştım.

Louise banyodan döndü. Gözleri güvenle yordu.

— Kararını verdin mi David?

— Evet, Louise.

Richard'ın sesi benimkinden daha derin, kuvvetli ve daha ikna ediciydi.

— Ne çek var, nede boşanma, diye Richa vap verdi.

— Şu halde büyük bir rezalet olması ih var. Bu da meslek hayatın için hiç iyi bir şey

— Rezalet olması ihtimali de yok. Hem hareketlerine dikkat etmeni tavsiye ederim, ben David değil, Richard'ım.

— Richard'mısın? diye soran Louise şa içindeydi. Neler saçmalıyorsun sen?

— Ben David'in ikiz kardeşiyim. David'in başına yapmıya cesaret edemediği hareketleri şahsiyeti.

Richard bir adım ilerledi. Louise ilk defa korktu. Kaçmak ister gibi geriledi ama Richar kolundan tutup kendine çekti. Şimdi boynun maklarını geçirmiş sıkıyordu.

Ben sadece ona bakıyordum ve gittikçe kı ni arttırarak sıkan parmaklarına. Louise'in değişmiş, gözleri yuvalarından fırlamıştı. Otu ye kadar çırpındı. Onu tekmelemiye, tırmalam lışıyordu.

— Tamam David. Şimdi konuşabilirsin.

— Onu öldürdün!

Richard mendilimle dudaklarını sildi.

— İşte görüşülmesi gereken ilgi çekici bi ta! dedi. Onu öldürdüm mü? Yoksa öldürmedi Louise buraya geldiği zaman canlımıydı? Ö dü?...

— Her şeyi senin yüzünden karıştırıyon ye inledim. Tabiî ölüydü. Rüya görüyorum fakat...

— Fakat, bir rüyada bile odanın halısı ü yatan ceset bırakılamaz değil mi? Bana onu yere geri götürmemiz lâzım gibi geliyor. Yan field mezarlığına.

— Bu imkânsız bir şey.

— Senin için imkânsız olabilir ama benir değil. Louise'i asansörle birinci kata indire Oradan bir taksiye koyup mezarlığa götüreceğ na gelince, konuşmana izin verinciye kadar susacaksın.

Asansörü çağıran düğmeye bastı. Bir kaç sonra asansör gözüktü. Gece asansörcüsü

sesinin tonunda erkek erkeğe içini açanların samimiyeti vardı.

Bu genç kadın muhakkak ki beni ziyarete gelmeden önce içmiye başlamıştı. Ben ona sadece bir bardak viski içirdim çünkü. Onu içer içmezde olmuş bir elma gibi yere düştü. Servis kapısına bir taksi çağırırmısınız?

— Tabiî mösvö Carpenter.

Güçlük şoförün sorusuyla kendini gösterdi:

— Nereye gidiyoruz?

— Fairfield mezarlığına, diye Richard cevap verdi.

— Fairfield mezarlığına mı? Gecenin bu saatinde? Alaymı ediyorsunuz mösyö?

Kendini ciddiye almıyanları sevmiyen Richard sert bir sesle:

— Hiçte değil, dedi. Bu kadın ölüdür ve ben onu gömeceğim.

— Şoför geri döndü.

— Dinleyiniz mösyö, diye bağırdı. Ne ahmakları ne de bu çeşit şaka yapanları severim. Ya gideceğiniz yeri söyleyin, yahutta arabamdan çıkın.

Richard bir an tereddüt etti, sonra omuzlarını kaldırdı.

— Sözlerim dediğiniz kadar garip değildi ama neyse. Şu halde beni Riverdale 937 inci caddeye götürünüz.

— İşte bu daha iyi bir adres!

Henry Hudson sokağına gelince şoför koşeyı dönerek Riverdale istikametinde hızlandı.

Richard'ın verdiği adres önünde durduk.

Burası Anne ve kendim için satın aldığım yeni evimdi.

Richard Louise'i ihtiyatla çıkardı. Şoföre on dolar vererek savdı. Sokak tenha ve karanlıktı. Kimse Richard'ın Louise'in ölüsünü taşlara sürte sürte evin kapısı önüne taşıdığını görmedi.

Cebinden anahtarı çıkardı, kapıyı açtı ve ölüyü içeri soktu.

Işığı yakmadı, Louise'i oturma odasındaki bir koltuğun üstüne atarak kendisi de karşısındakine oturdu. Bir sigara yaktı.

— Haydi David, artık konuşabilirsin, dedi.

Kendimi pijamalarımla yatağımda buluncıya kadar başka bir şey görmedim.

Odanın ortasında duran Richard gülerek bana bakıyordu.

— İşte şimdi yeniden formundasın David, dedi. Ben artık gidiyorum. Ama yine geleceğim, buna emin olabilirsin.

— Ya Louise? diye bağırdım? Louise'i ne yaptın?

— Richard esnedi.

— Louise'i unut, dedi. Artık senin canını sıkmıyacak. Onu senin bu işteki görüş noktana inandırdım David.

— Nasıl? Ona ne söyledin?

Richard yeniden gülümsedi:

— İyi geceler David, demekle yetindi. Oh, yarın sabah hiç canının sıkılmasını istemiyorum. Şu halde bütün geçenleri bir rüya olarak hatırlaman lâzım anlıyormusun? Basit bir rüya. Yahutta, çok ilgi çekici bir rüya... Rüya... Rüya...

ner gibi oldu. Bir an gözlerimi kapadım. Açtığımda saat sabahın dokuzuydu ve çalar saatim çalıyordu.

İşte rüyamın hepsi bu kadar doktor.

— Teşekkür ederim David. Şimdi her şeyi anladım. Size bu rüyayı izah edeceğim ve bir daha onu görmiyeceksiniz.

— Öylemi doktor?

— Birinci karınız Louise ölmeden önce onun ölmesini isterdiniz değil mi?

— Evet.

— Tahmin ettiğim gibi. O öldüğü zaman ise, daha önce bunu istemiş olduğunuz için kendinizi suçlu, hemen hemen katil hissediyordunuz. İkinci evlenişinizden bir gece evvel bu suçluluk hissi kendini bir kâbus halinde meydana koydu.

Louise'i canlı olarak gördünüz. Çalar saatinizin zilini telefon zannettiniz. Kısa bir süre içinde hem Louise, hem Richard size gözüktüler. İşte hepsi bu.

— Evet doktor anlıyorum.

— Şimdi ben sizi uyandırıncıya kadar burada uyuyunuz ve biraz dinleniniz.

Bu rüyayı tamamen unutmuş olarak kalkacaksınız. Bir daha sizi hiç üzmiyecek bu rüya. Şimdi dinleniniz David.

— Peki doktor.

O sırada madam Carpenter:

— Oh, doktor Manson... diye bağırdı.

— Ne istiyorsunuz madam Carpenter?

— Bu rüyayı bir daha görmiyeceğine eminmisiniz?

— Eminim. Şuur altında uyuyan suçluluk hissi dışarı vurulmuş bulunuyor. Bunu anladıktan sonra rahatlar.

— Öyle mutluyum ki... Zavallı David! Neredeyse aklını kaybetmek üzereydi. Oh, affedersiniz, kapıya bakmam lâzım. Kapı çalınıyor.

— Tabiî madam.

— Kapıyı açmıya giden madam Carpenter az sonra elinde büyükçe bir paketle döndü.

— Örtülerimiz geldi, dedi. Bunlar David'in kız kardeşinin düğün hediyesi. Ama hepsi markasızdı. Ben onları işlemeciye göndererek marka koydurttum. Bakın ne kadar güzel olmuşlar değil mi?

— Cidden çok güzel!

— Şunları yerleştireyim. David pencerenin altına çok güzel, selvi ağacından yapılmış bir sandık koymuş. Kapağı biraz güç açılıyor. Ama bunun güvelere karşı olduğunu söyledi. Bu da çok iyi bir şey. Zira böylesine güzel örtülerin güveler tarafından harap edilmesi hoş bir şey olmazdı.

Doktor uyuyan genç adama dönerek:

— Artık uyanabilirsiniz David, dedi. Tamam. Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

— Çok iyi doktor. Yalnız, ben David değil, Richard'ım. David'in size anlattıklarının bir rüya olduğuna inanışınıza şaştım. Zira bu onun hakikatleri kendi kendisnden saklayışının tek şeklidir. Telefonun çalışı bir hakikatti ve konuştuğuda... Anne! Selvi sandığa yaklaşma! Sana onu açma diyorum... Açacakmısın?... Beni dinlemiyormusun?... Peki, nasıl istersen öyle hareket et. Ama onu açtığın zaman

Dr. Jakyl ve Mr. Hyde

İKİ YÜZLÜ ADAM

GEÇEN SAYIDAN ÖZET

DR. JAKELL ÇEVRESİNDE SEVİLEN BİR HEKİMDİR... BİR GÜN AVUKAT UTTERSONU ÇAĞIRIP MR. HYDE ADINDA BİRİNİ MİRASÇI TAYIN EDER. BU İSİM AVUKATA GEÇMİŞ BİR OLAYI HATIRLATIR... VE KUŞKULANIR.

GARİPADAM BİRÇOK EVİN ÖNÜNDEN GEÇTİ BİR KAPIDA DURUP, ANAHTARI İLE AÇTI...
KISA BIR SURE SONRA...
26
İŞTE SİZE ZARARI KARŞILAYACAK ÇEK ALIN..
ÇEK HAMİLİNE ÖDENMEK ÜZERE YAZILMIŞTI..
ÇEKİN SAHTE OL-DUĞUNA BAHSE GİRERİM..
İÇİNİZDE ŞÜPHE VARSA YARIN SABAH BİZZAT GİDER TAHSİL EDERİM..
ERTESİ SABAH ÇEK TAHSİL EDİLEREK PARALAR ÇOCUĞUN AİLESİNE VERİLDİ.

DOGRUSU ANLATTIKLARIN PEK İLGİ ÇEKİCİ... ADAMIN İSMİNİ HATIRLIYORMUSUN..?
EDWARD HYDE..
EDWARD HYDE DEDİ... O HALDE DOKTOR JEKYLL MİRASINI BU ADAMA NEDEN BIRAKIYOR..
MİSTER HYDE'NİN TİPİNİ HATIRLIYOR-MUSUN ?
KISA BOYLU KORKUNÇ YÜZ-LÜ BİR ADAMDI... GERÇEĞİ SÖY-LEMEK GEREKİRSE BENZERİNE HİÇ RASTLAMADIM..
DOKTOR JEKYLL HİKÂYESİNİN İÇİNDE BİR KARIŞIKLIĞIN OLDUĞUNU SANIYORUM.. ARKA-SINDAN NELER ÇIKACAĞINI TAHMİN ETMEK GÜÇ...

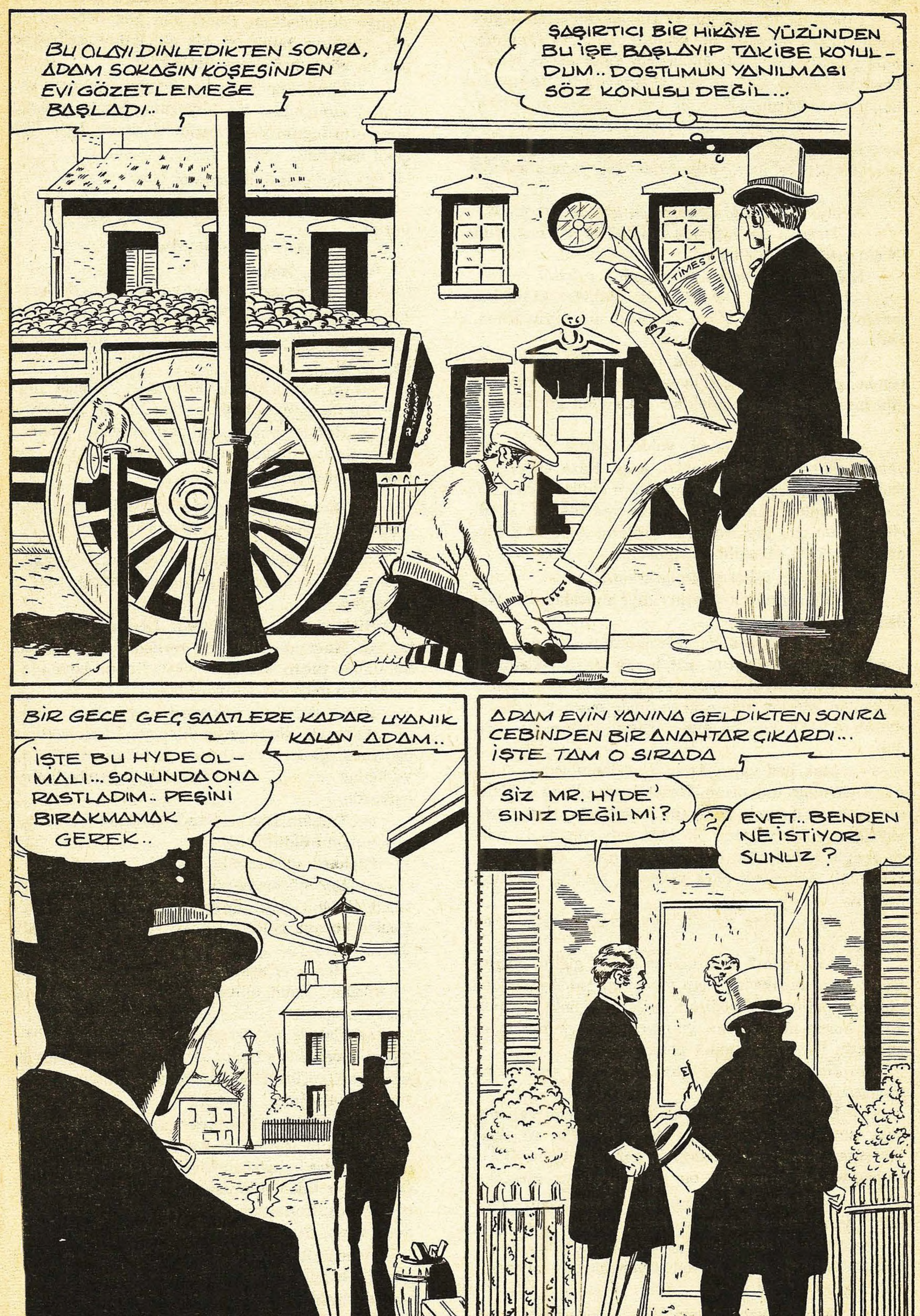
BU OLAYI DİNLEDİKTEN SONRA, ADAM SOKAĞIN KÖŞESİNDEN EVİ GÖZETLEMEĞE BAŞLADI..
ŞAŞIRTICI BİR HİKÂYE YÜZÜNDEN BU İŞE BAŞLAYIP TAKİBE KOYULDUM.. DOSTUMUN YANILMASI SÖZ KONUSU DEĞİL...
TIMES
BİR GECE GEÇ SAATLERE KADAR UYANIK KALAN ADAM..
İŞTE BU HYDE OLMALI... SONUNDA ONA RASTLADIM.. PEŞİNİ BIRAKMAMAK GEREK..
ADAM EVİN YANINA GELDİKTEN SONRA CEBİNDEN BİR ANAHTAR ÇIKARDI... İŞTE TAM O SIRADA
SİZ MR. HYDE' SINIZ DEĞİL Mİ?
EVET.. BENDEN NE İSTİYORSUNUZ?

BEN DE DR JEKYLL'İN ESKİ ARKADAŞIYIM.. SİZİNLE GÖRÜŞMEK İSTİYORUM
DR. JEKYLL BURDA YOK.. BENİ NEREDEN TANIDINIZ..?
UTTERSON ADAMIN SORUSUNU CEVAPLANDIRMADI..
SİZİNLE GİREBİLİR MİYİM.?
MEMNUNİYETLE AMA NEDEN?
YÜZÜNÜZÜ GÖRMEME İZİN VERİRMİSİNİZ?
HYDE KORKUNÇ YÜZÜNÜ BİR AN ADAMA DÖNÜP GÖSTERDİ...
GENE KARŞILAŞACAĞIMI ÜMİT EDİYORUM..
AMA SEN HALÂ BENİ NASIL TANIDIĞINI SÖYLEMEDİN.?.
DR. JEKYLL SİZDEN BAHSETMİŞTİ..

KORKU

KORKU MAGAZİN CİLTLERİNİ İTİMAT KİTABEVİ
Cağaloğlu Narlıbahçe Sokak No 19 P. K. 1283
ADRESİNDEN TEMİN EDEBİLİRSİNİZ. . . .

KORKU Salı günleri çıkar dehşet ve heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Mehmet Kemal Benli. Yönetim : Ziya Sezer. Ressam : Hayri. Filimler : Reo teknik.Baskı:Duran Ofset. Cilt:Fazilet Mücellithanesi. Adres: Cağaloğlu Çemberlitaş Palas Kat: l. Tel : 221676